

Snežana Stamenković rođena je u Beogradu, gde je maturirala u X beogradskoj gimnaziji i završila Muzičku školu „Stanković“ u klasi prof. Olivere Grujić–Slavić. Studije solo pevanja, kao i postdiplomske studije završila je na Fakultetu muzičke umetnosti u Beogradu u klasi prof. Biserke Cvejić. Kao studentu generacije, dodeljena joj je stipendija Univerziteta umetnosti u Beogradu.

Snežana Stamenković dobitnik je Oktobarske nagrade Grada Beograda, za naročiti doprinos muzičkoj umetnosti, prve nagrade i nagrade FIDOF–a za najbolju interpretaciju Mocarta i Lied–a (Melodie) na „*Concours International de Chant Madi Mesple*“ u Nantu (Francuska), druge nagrade (prva nije dodeljena) na „Internacionalnom takmičenju vokalnih umetnika“ u Zagrebu (Jugoslavija). Nosilac je nagrada „Danica Mastilović“ i „Bahrija Nuri–Hadžić“.

Pedagošku karijeru započela je kao asistent svog profesora na katedri za solo pevanje FMU, gde je radila do odlaska u inostranstvo 1990.

Snežana Stamenković debituje na sceni Narodnog pozorišta u Beogradu kao Suzana u Mocartovoj „Figarovoj ženidbi“ 1987. Dalji angažmani vode je između ostalog u Zagreb, kao Iliju u prvom jugoslovenskom izvođenju Mocartovog „Idomenea“ (sa direktnim prenosom za Evropsku radio–difuziju), zatim u Ljubljani i Maribor takođe kao Suzanu.

Posle stalnih angažmana u Triru (Nemačka) i Bernu (Švajcarska) postaje stalni član Opere Lajpcig, koja ce biti njena dugogodišnja matična kuća u kojoj je ostvarila najznačajnije uloge lirskog i veliko lirskog faha, kao što su Mikaela (*Karmen*), Mimi (*Boem*), Tatjana (*Evgenije Onjegin*), Dona Elvira (*Don Đovani*), Pamina (*Čarobna frula*), Grofica (*Figarova ženidba*), Marženka (*Prodana nevesta*), Neda (*Pajaci*), Hana Glavari (*Vesela udovica*), Rozalinda (*Slepi miš*)...Gostuje sa operskim i koncertnim repertoarom na scenama u Cirihi, Lajpcigu, Dortmundu, Hanoveru, Bonu, Antverpenu, Pariz, Nantu, Moskvi, Varšavi, Atini, Lincu, Insbruku, Zagrebu, Ljubljani, Mariboru i Beogradu.

Sarađuje sa rediteljima kao što su Kurt Horres, Alfred Kirchner, Peter Konwitschni, Marius Trelinski, Eike Gramms, Dominik Neuner i sa dirigentima kao sto su Ralf Weikert, Hans Wallat, Miguel Gomez–Martinez, Mihail Yurowski, Jirzi Kout, Julius Rudel, Rudolf Werten, Lothar Zagrosek, Reinhardt Petersen, Bogdan Babić, Anton Kolar, Mladen Jagušt, Dušan Miladinović...

Od kraja marta 2002. je redovni profesor za solo pevanje i vokalnu literaturu na Državnom Univerzitetu za muziku i scensku umetnost u Mannheimu (Nemačka), gde je od 2007. godine bez prekida i šef katedre. Njeni absolventi su nosioci važnih nagrada na velikim internacionalnim takmičenjima u solo pevanju i pevaju uspešno na operskim i koncertnim scenama širom sveta.